

ازدواج اجباری در فرانسه

فاطوما (فاطمه) دختری ۱۷ ساله که در فرانسه به دنیا آمده است و در خانواده‌ای زندگی می‌کند که از سنگال آمده‌اند، در تعطیلات کریسمس به بهانه نگهداری از مادر بزرگش به سنگال فرستاده می‌شود. فاطوما طی نامه‌ای به دوستان خود در فرانسه می‌نویسد که گویا بیماری مادر بزرگ بهانه‌ای بیش نبوده و قرار است او را به مردی که اصلاً نمی‌شناسد، شوهر دهند. وقتی فاطوما با شروع مدارس بازنمی‌گردد، دوستانش نگران میشوند. یکی از معلمان که در نهادهای یاری‌رسانی به زنان آفریقایی فعال است، کمیته‌ای را فراخوانده و فعالیت خود را جهت بازگرداندن فاطوما آغاز می‌کند. مصاحبه‌ها و فشارها به خانواده انجام می‌گیرد و سرانجام پدر خانواده حاضر می‌شود که فاطوما را برگرداند. سرنوشت فاطوما تنها مربوط به او نیست، سرنوشتی عمومی است که گریبانگیر بسیاری از دختران مسلمان در خارج از کشور می‌شود.

سنگسار در اروپا

غفرانه هداوی اولین زنی است که در قلب اروپا، در کشور فرانسه سنگسار شده است. جسد او سه روز بعد در گوشه‌ای از حومه‌ی شهر ماری پیدا شد... سنگ‌ها بدن او را پاره پاره و مججمه‌اش را سوراخ کرده بودند، اجزای صورت متلاشی شده، دست‌ها مچاله.....!

پس از گذشت یک ماه تازه قتل او را اعلام کردند. آنها بیکه او را سنگسار کرده بودند، سه پسر نوجوان هم محلی غفرانه بودند که بعد از سه هفته با تلاش‌های مادر غفرانه، دستگیر شدند.

غفرانه، دختر تونس - فرانسوی که مانند بسیاری از دختران همسن خود پر جنب و جوش و معاشرتی بود، قرار بود بزودی ازدواج کند. او قربانی حسادت‌های این سه پسر نوجوان شد. حال می‌بایست جسد او به تونس حمل شود. هر چند که عموهای وی حاضر به دفن او به صورت سنتی نبودند، زیرا غفرانه سنت‌شکن بود. حالا صاحب‌بنظران بحث می‌کنند که آیا سنگ‌ها به طرف او پرتاب شده‌اند یا به سر و صورت و بدن او کوبیده شده‌اند! بحثی که تفاوتی در اصل قضیه ایجاد نمی‌کند. غفرانه قربانی اولین سنگسار در اروپا شده است.

در ۲۷ نوامبر ۲۰۰۴ قریب ۸ هزار نفر در پاریس و ۲ هزار نفر در ماری که اکثریت آنان را زنان تشکیل می‌دادند، در اعتراض به سنگسار غفرانه به تظاهرات پرداختند.

آمار نشان می‌دهد که در فرانسه در هر هفته حداقل یک زن به دلایل ناموسی توسط همسرش به قتل می‌رسد. قتل ناموسی در فرانسه مساوی با قتل عمد به حساب نمی‌آید و مجازات کمتری در انتظار قاتل می‌باشد.

آوا دختری است ۱۶ ساله که در کشور فرانسه به ۶۱۰ یورو به یک مرد ۳۲ ساله فروخته می‌شود تا ماه‌ها به او تجاوز شود. دختر سنگالی‌ی دیگری افشا می‌کند که توسط خانواده‌اش ۷ ماه در یک ده سنگالی زندانی بوده تا اینکه به کمک سفارت فرانسه در داکار و تلاش سازمان زنان، فراری داده می‌شود. GAMS سازمان زنانی است که سالیانه ۳۰۰ دختر جوان برای فرار از ازدواج اجباری به آن مراجعه می‌کنند. در یک آمار کلی، حدود ۷۰ هزار ازدواج اجباری تخمین زده می‌شود. در مارس ۲۰۰۵ مجلس فرانسه تصمیم گرفت سن ازدواج دختران را از ۱۶ به ۱۸ برساند و اکنون قرار است ازدواج اجباری به یکی از جرائم قابل تعقیب تبدیل شود. مجازات آن یک سال زندان و ۱۵ هزار یورو جریمه نقدی خواهد بود. اگر قربانی زیر سن قانونی باشد، مجازات به ۳ سال زندان و ۴۵ هزار جریمه نقدی خواهد رسید.

کشور فرانسه برای خانواده‌هایی که دختران خود را جهت ختنه به زادگاهشان می‌برند، مجازات قائل می‌شود. ختنه دختران و ازدواج‌های اجباری پیوند تنگاتنگی با یکدیگر دارند. بسیاری از خانواده‌های آفریقایی که دخترانشان در فرانسه به دنیا آمده و بزرگ شده‌اند، به این علت که نتوانسته‌اند در فرانسه عمل ختنه را انجام دهند، دخترانشان را به زادگاه خود در آفریقا می‌فرستند تا ختنه شده و سپس به ازدواج اجباری مجبور گردند.

اتفاقی که برای بوبو، نوزاد ۳ ماهه افتاد، بسیار تکان دهنده بود. در سال ۱۹۸۲ بوبو را در سه ماهگی ختنه کردند و او جان خود را از دست داد. این واقعه کشور را تکان داد و باعث حرکت‌های اعتراضی بسیاری گردید. در سال ۱۹۸۳ سازمان زنان برای مقابله با ختنه جنسی دختران (GAMS) بوجود آمد. و در همان سال برای اولین بار مادری که دخترش را به عمل ختنه سپرد، در دادگاه به محاکمه کشیده شد. مجازات چنین عملی تا ۲۰ سال زندان نیز خواهد بود. در سال ۱۹۹۱ یکی از کسانی که عمل ختنه را انجام می‌داد، بعد از محاکمه به ۵ سال زندان محکوم گشت. اکنون سالانه ده‌ها محاکمه از این نوع صورت می‌گیرد. سازمان GAMS به موازات تعقیب مجرمین، به روش‌های آگاه‌گرانه نیز متوسل شده است. ارائه آگاهی نه تنها نسبت به خانواده‌ها صورت می‌گیرد، بلکه پزشکان، کارکنان تأمین اجتماعی، معلمان و مربی‌های نوجوانان و غیره نیز از این آگاهی بهره‌مند می‌شوند.

از ۲۵ سال پیش تاکنون پیر فولده، جراح معروف در فرانسه و آفریقا به طور رایگان دست به عمل جراحی مجدد و ترمیمی بر روی زنانی می‌زند که ختنه شده‌اند. او موفق شده است که میل جنسی را به این زنان بازگرداند. دکتر فولده که در سال‌های ۸۰ در آفریقا بسر می‌برد، با ستوال یکی از زنانی که ختنه شده و با مشکلات عظیمی همچون دردهای مزمن جای بخیه، چرک‌های دائم در زخم و خطرات جانی ناشی از زایمان که متوجه زنان ختنه شده می‌باشد، درگیر بود، روبرو شد.

"آقای دکتر چرا نمی‌توانید زنان ختنه شده را مجدداً ترمیم کنید؟"

پیر فولده دست به مطالعات عمیقی زد. ترمیم و بازگرداندن احساس جنسی به مردان، امری تجربه شده بود. اما در مورد زنان هیچ گونه مطالعه و تجربه‌ای تا به آن زمان صورت نگرفته بود! اکنون مطب دکتر فولده مملو از زنانی است که خواهان ترمیم و بازگرداندن میل جنسی خود هستند. ۲۰۰ زن در ۸ سال گذشته به دست دکتر فولده عمل شدند و با تلاش‌های او، موسسات بیمه نیز مجبور به پذیرش مخارج چنین عمل‌هایی گشته‌اند.

پیر فولده مکرراً از جانب بنیادگرایان اسلامی تهدید به مرگ شده است و دیگر به چنین تهدیدهایی عادت کرده است. فولده می‌گوید: ما نباید بترسیم، ما باید آن‌ها را قانع کنیم و دست به عمل بزنیم، عقب نشینی، همکاری با چنین جرائمی به حساب می‌آید.

به نقل از نشریه/ا